

NIZIUCHNY (1) *ai*

sg m G niziuchn(e)go. ◇ [pl G niziuchnych.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) – XVIII w.

Intens. od „niski:

1. [*Od znaczn. ‘niewysoki’*: Teraz tam około tej jaskini widzieć tylko gołe i głuche skały a krzaczki drzewek niziuchnych *RadzPodróż* 91.]

2. *Od znaczn. ‘nisko stojący w hierarchii społecznej’*:

Wyrażenie: »niziuchny stan«: częstokroć w ludziach niziuchnego stanu/ widujemy wielkie á przednie dary przyrodzone. *GórnDworz* D3v.

BK